

קסם ביאליק

לבמאי המעולה אנטואן סאלאה ולמפיקה רינה אנז'ו, שהצליחו להביא לפני צופייהטלוויזיה הצעירים. בחופש חנוכה. את הפקת הטלוויזיה הישראלית אלוף בצלות ואלוף שום, שהומחה על-פי סיפורו של חיים נחמן ביאליק בשלר שהמשכים בני-הציישעה. הפקה זו, שי העלתה את קסם ביאליק, ראוי לה שי תוקרן גם עבור הצופים המבוגרים. הפקה זו היא החשובה והמעולה שבהפקות ה-טלוויזיה מזה זמן רב.

צל"ג

חשדיר שרות

לכתב חיים (כיימול) גיל, שי-סירטו הסכריני צל ענן שחור הוא הרי כחה חוזרת לכך שלא כל כתב-טלוויזיה מוכשר הוא בעל כישורים של במאי. צל ענן שחור הוא צל ענן שחור על מחלקת הדרמה של הטלוויזיה הישראלית - סרט בלתי-אמין, בנוסח הריאליזם-הסוציאליסטי-טי של שנות ה-50, כאשר הבימוי מב-היר לקהל שגיל לומד את משמעות ה-פלאש-באק.

רדיוזיה כלכלית

לאדישע שפיגלמן, על כתבתו בהשבוט - יומן אירוטי, שניסתה ל-באר את רזי התקציה הממשלתי החדש. דומה שכתבה זו החזירה את הדסק-כל-כלי כלי של מחלקת-החדשות בטלוויזיה אל עידן הרדיוזיה (ראיון רדיופוני בתור סופת תמונת המראויין) של ימי ראשית הטלוויזיה. כתבה זאת הגבירה הגעועים לכתבות-הכלכלה של אברהם (כוש"י) קושניר, שהציגו את בעיות הכלכלה בצירוף המחשות הזותיות, כנדרש ב-מדיום זה.

מאחרי הקלעים

איזון וצניעה

בישיבת המליאה של רשות-השידור בי-שבע הבא, שתוקדש להמשך הדיון במח-לקת-החדשות של הטלוויזיה ובחטיבת ה-חדשות של הרדיו, ובפיקוחה של מליאת

ועדה לגניזה ולפירסום

צבי גיל, מי שהיה בשנים 1971-1974 חבר בוועדת העורכים, בתוקף תפקידו כמנהלה של מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, כתב את המכתב הבא לאחד היומנים. מאחר שלא פורסם שם, הוא התפרסם להלן כלשונו: העיתונים פירסמו את הגילויים שגילה ב-24 בדצמבר ח"כ יצחק רבין, בעניין תשלום הקנס ב-1977, כדי להזים את העלילה שפירסם העיתון הצרפתי "לאקספרס", כאילו בתשלום הקנס נזוזה מיספחת-רבין בבצלאל מיורחי, וכדי לתבוע מיו"ר מיפלגת-העבודה, שימעון פרס, שיצהיר בשבועה שאין לו ואין לאנשים מטעמו יד בפירסום ידיעה זאת. הפרום שבו מסר ח"כ רבן את המידע לפירסום הוא ועדת-העורכים של העיתונים היומיים בישראל.

מוסד ועדת-העורכים עבר גילגולם רבים, מאז הוקם בשלהי מלחמת-העולם השנייה ובעת המאבק לעצמאות. תחילה הוא שימש כזרוע בידי מנהיגי-היישוב, כדי לקרוא תגר על הצנזורה הבריטית. ברוב המוקרים שימשה ועדת-העורכים קלט לקבלת מידע חסוי, מעין מחסום-זהב, לשם מניעת פירסום. כך היו הדברים מיידי לאחר קום המדינה, ואישים כדויד בן-גוריון וגולדה מאיר שיבחו לא פעם את פרום ועדת-העורכים כגוף שאפשר לתת לו אמון.

בישיחה עם העיתונאי יצחק טישלר (לספר "על עיתונאים ועיתונות" - 1976) אמרה גולדה מאיר, כי "לרוב סיפתי להם (ליועדת-העורכים) כימעט הכל, ולא הכשילו אותי ולא הכשילו את העניין אף פעם. זה היה טוב להם, מפני שהיתה להם אוריינטציה מלאה, ואילו העניין לא סבל." לימים גדל פרום זה בהיקפו, הן מבחינת המשתתפים בו והן מבחינת המופיעים לפניו, והאינפורמציה שנמסרה שימשה בעיקר רקע לעורכים ולכתבים, למאמרי-פרשנות או למאמרי-מערכת.

בהודעות אחרונה זאת, כאשר לפני ועדת-העורכים הופיע מר רבין, היה ברור מלכתחילה כי הנאמר הוא לפירסום ולציטוט. טבעי שח"כ יצחק רבין ביקש את הפרום העיתונאי העליון, כדי לתת ביטוי לצער ולזעמו. אך אם הדברים היו מיועדים מראש לפירסום, ועליכך היתה תרועת-חצוצרות יום לפני כן, מדוע ועדת-העורכים צריכה לשמש אכ-סניה, שעה שמסיבת-עיתונאים בנושא זה היתה זוכה ללא ספק לתשומת-לב הראויה?

איני בטוח אם במצב, בתנאים ובנסיבות של היום יש מקום (לא בעי-תות-חירום) למוסד כמו ועדת-העורכים, בחברה פתוחה. אך אם יש מקום, הרי בהפיכת ועדת-העורכים למסיבת-עיתונאים, גורמת ועדת-העורכים פחות במוסד מסיבת-העיתונאים ובה עצמה.

הביאו השינויים הגיהוליים. שחלו באת-רונה במחלקת-החדשות. עוד בטרם פוטר חיים יבין ממישרתו כמנהל מחלקת-החדשות, הוא מינה את גילעדי כמפיק ראשי למערכת-הבחירות בהסדרות ולכנסת. שתי הפקות שגילעדי

לגוף הצעתו של ירון נוספו עוד כמה רעיונות שתרמו חברי הוועד המנהל, ב-דבר איזון המישרדים והשמירה על ציג-עת-הפרט.

בלי ועידות

כוונתה של מחלקת-החדשות של הטל-וויזיה לסקר סיקור מלא את וצידתה של מיפלגת-האופוזיציה הראשית, מיפלגת-העבודה, נתקלה בסירוב עקרוני מצד מנ-כ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד. לפיד טוען שסיקור מוגבר, מעבר למתכונת קיימת של מהדורות החדשות ברדיו וב-טלוויזיה, עשוי להביא לתביעות של סי-קור דומה בוועידות של מיפלגות אחרות בקואליציה ובאופוזיציה, העומדות להיערך במחצית הראשונה של שנת-הבחירות ה-משמשת ובאה. לדעת לפיד עשוי סיקור

שעברה לשני ראשי מחלקת-החדשות, ב-עבר ובהווה, חיים יבין ומזביה סער, בביתו של שדר-הטלוויזיה בכנסת, מליכה ריימיר.

אחרי נאומים קצרים שנשאו באוזני ה-נוכחים גם יבין וגם סער, קם בירון גבתי הקומה ואמר בקולו העמוק: "אם אפצע אי-פעם, לא הייתי רוצה שמישהו מעוב-די מחלקת-החדשות יתרום לי טיפת-דם כלשהי."

דממה דקה היתה במקום, עד שכתב-י-החדשות הבינו למה כוונו דבריו של דן בירון.

הקשר והחדשות

תוך שישה חודשים תופעל בחטיבת-החדשות של הרדיו מערכת-קשר משוכ-ללת, שתביא לעלינות של מחלקה זו על מחלקת-החדשות של גלי צה"ל. מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, אישר את רכישת מערכת-הקשר-החדשות החדשה, לשם קידום עקרוני של נושא החדשות ברדיו.

אחדים מחברי הוועדה המיקצועית התי-רעמו על השינוי בסדרי העדיפויות של רשות-השידור, שהביאו את לפיד להעדיף, לראשונה מזה יותר מעשר שנים, את הרדיו על הטלוויזיה. דיון קודם של הווע-דה המיקצועית, לפני שמונה חודשים, לא אישר את תוכנית-הרכש החדשה, שעיק-רה מתמקד ביצירת שליטה ארצית של הרדיו.

פסקול

הפרום העקר

חלק מהמדיניות החדשה של מחלקת-התוכניות בעברית מתכוון להעביר את מרכז-הכובד התוכני של חילכנון התי-דש, שייכנס לתוקפו בחודש הבא, לשעת-השידור בין 8 ל-9 בערב. הדבר יתבטא בשידורה השבועי של הסידרה עמוד האש. ביום-שידורים אחר תובא תוכנית מגויינת חדשה, ובה פינה לאהבת ארץ-ישראל, שי-

יוצאת-החופשה גילעדי (וידירה) אף טיפה אחת של דם!

אותה גיש הסופר והעיתונאי עמום קי-נן ●● המיפגש השבועי של פורום ה-חדשות עורר מעט מורת-רוח, כאשר התי-ברר כי מנכ"ל רשות, יוסף לפיד, לא הביא נושאים קונקרטיים לדיון, והפכו ל-שיחתי-רעים. אחד מחברי הפרום כינה אותו הפרום העקר ●● במיסגרת ה-תוכנית הסאטירית יורדים על השבוע רוי-איין מנהלה החדש של מחלקת-החדשות, טוביה סער, שנשאל בפי ירון לונ-דון, האם אתה צייתן? האם תישיר קו עם הוראות שתקבל? סער הגיב בסידרת שאלות-תשובה ללונדון, ושאל: "כמה זמן אתה מכיר אותי כעיתונאי? האם הראיתי לך אי-פעם סימנים של צייתנות ויישור עם הקו?" ●● כתב-הרדיו מליכאל דק עומד לצאת, בתחילת ינואר, ללוס-אנג'לס. לתחרות-טלוויזיה שהוכה בה עשוי לקבל פרס בן 100 אלף דולאר ●● התנצלות: לפני מאיר שליך, על שבדיווח על ציג-זור פינתו בשבוע שעבר ציינו כי הוא "הניגד התנועה הרוויזיוניסטית". שליו אי-נו חניך התנועה הרוויזיוניסטית.

נחשב כבעל יכולת להתמודדות איתן. עם מינויו של טוביה סער כמנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, ומינויו של יאיר שטרן כמפיק-ראשי של מחלקת-החדשות, העבירו את מרכז הכובד ההפקתי אל כתי-פיו של שטרן. סער, שהיה מודע לכישור-ריו של גילעדי וליכולתו המיקצועית, הציע שגילעדי יהיה המפיק-הראשי של הבחירות בהסתדרות. בעוד שיאיר שטרן ישמש כזוורו וישתלם בלוגיסטיקה של התמודדות בהפקת-ענק מסוג זה.

גילעדי, שביקש שהות של כמה ימים כדי לחשוב על כך, שב כעבור יומיים והודיע לסער שהוא מעדיף לקבל שנה של חופשה-ללא-תשלום, ולשחרר את עצ-מו מההצעה של סער.

המסיבה והדם

את אחד הדברים המדהדים ביותר שי-אמר מישהו מעובדי הטלוויזיה בשנים האחרונות, אמר איש מחלקת-הבידור, דן בירון, במהלך המסיבה שנערכה בשבת

שדרן בירון (במרכז) כחה ימים של מחשבה

כזה לגרום לאפקט מצטבר של תעמולה, מעבר לגבולות הדיווח החדשותי הענייני.

הכעס של גילעדי

יצאתו מרצון של מנהל מחלקת-הספורט אלכס גילעדי, לחופשה-ללא-תשלום בת שנה אחת לא היתה רק בשל רצונו לע-סוק בפרויקטים טלוויזיוניים גדולים עבור הטלוויזיה האמריקאית. מזה תקופה ארוי-כה חש גילעדי מתוסכל, בשל אי-היגיונות של כישוריו המיקצועיים בבניין הטלווי-זיה בירושלים. לשיא בכעסו של גילעדי